

Biskopssigillet

Hans Högvördighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

Sigillet är biskopens personliga märke. Det sätts på hans brev, hans skrifter och hans dokument, och det står överst i ordets tjänst, som han utövar.

Ett eget sigill har länge hört till biskopsämbetet. Redan under de första århundradena förseglade de kristna med signetringar som bar kristna sinnebilder; Clemens av Alexandria, som skrev omkring år 200 e.Kr., rådde de troende att deras sigill skulle bära ”en duva eller en fisk eller ett skepp som ilar fram för vinden eller en musikalisk lyra … eller ett skeppsankare”.[1] På 1100-talet var det fast sed bland biskopar i hela Kyrkan att föra ett eget sigill.[2] Ett sådant sigill visar i bilder det som är viktigast för biskopen, och det påminner honom om detta under hela hans tjänst.

Så är det också med detta sigill. Varje element i det har en personlig innebörd för biskopen i hans egen kallelse till Kristus. Det finns en berättelse bakom det; den berättelsen återges inte här, men den är känd för biskopen och är hans egen. Innebörden av varje element framställs nedan, tillsammans med de bibelord som det vilar på.

Innehåll

Det gyllene korset · Ljusstrålarna · Den heliga Skrift · Blixten · Draken · Jordklotet

Det gyllene korset

Mitt i sigillet står Jesu Kristi kors. Det var där han segrade över döden och vann evigt liv åt alla som tror på honom. Genom sitt lidande, sin korsfästelse, sin död och sin uppståndelse betalade han den skuld för synden som människan hade stått i till Gud sedan syndafallet i Edens lustgård.

> *”Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat.”*
>
> Romarbrevet 5:12

> *”Och »våra synder bar han» i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och »genom hans sår haven I blivit helade».”*
>
> Första Petrusbrevet 2:24

Korset är tecknet på denna seger. På det utplånade Kristus ”den handskrift som genom sina stadgar anklagade oss … genom att nagla den fast vid korset. Han har avväpnat andevärldens furstar och väldigheter och låtit dem bliva till skam inför alla, i det att han i honom har triumferat över dem” (Kolosserbrevet 2:14–15). Korsets löfte är liv utan slut: ”Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv” (Johannes 3:16).

Korset förkunnar också att de som tror på honom redan har vunnit denna seger:

> *”Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? … Men Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!”*
>
> Första Korinthierbrevet 15:55, 57

De ska regera med honom för evigt i hans Rike: ”äro vi ståndaktiga, så skola vi ock få regera med honom” (Andra Timotheosbrevet 2:12), och ”de skola regera i evigheternas evigheter” (Uppenbarelseboken 22:5).

Korset är av guld för att visa att det renar den kristne. Jesu blod är som en luttrande eld: ”Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd” (Första Johannesbrevet 1:7). Liksom guld renas i elden, så renas den kristne från all synd. Om Herren står det skrivet att ”han skall vara såsom en guldsmeds eld … Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det; han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver” (Malaki 3:2–3).

Ibland möter de kristna prövningar och vedermödor. Dessa ska ses som guld som prövas i elden, så att de som förblir trogna intill korset kan få evigt liv:

> *”Därför mån I fröjda eder, om I ock nu en liten tid, där så måste ske, liden bedrövelse under allahanda prövningar, för att, om eder tro håller provet -- vilket är mycket mer värt än guldet, som förgås, men som dock genom eld bliver beprövat -- detta må befinnas lända eder till pris, härlighet och ära vid Jesu Kristi uppenbarelse.”*
>
> Första Petrusbrevet 1:6–7

> *”Han vet ju vilken väg jag har vandrat; han har prövat mig, och jag har befunnits lik guld.”*
>
> Job 23:10

Herren själv råder: ”Så råder jag dig då att du köper av mig guld som är luttrat i eld, för att du skall bliva rik” (Uppenbarelseboken 3:18). Han lovar de trogna: ”Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona” (Uppenbarelseboken 2:10).

Ljusstrålarna

Ljusstrålarna som lyser fram bakom korset betyder att korset är världens ljus. Herren sade: ”Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus” (Johannes 8:12).

Strålarna betyder också att de som följer Kristus är ljusets barn. ”Tron på ljuset, medan I haven ljuset, så att I bliven ljusets barn” (Johannes 12:36). ”I ären ju alla ljusets barn och dagens barn. Ja, vi höra icke natten eller mörkret till” (Första Thessalonikerbrevet 5:5). ”I voren ju förut mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandren då såsom ljusets barn” (Efesierbrevet 5:8).

De kristna ska vara en lampa för världen, var och en en stråle av detta ljus:

> *”I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg? Ej heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som äro i huset. På samma sätt må ock edert ljus lysa inför människorna, så att de se edra goda gärningar och prisa eder Fader, som är i himmelen.”*
>
> Matteus 5:14–16

Detta gör de genom att ta emot den heliga Andens närvaro och låta Anden i dem lysa ut genom deras liv. Då lyser sanningens ljus från deras liv, och deras liv blir ett levande offer: ”Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer -- eder andliga tempeltjänst” (Romarbrevet 12:1). Då kan andra se på de kristna och se att de är annorlunda, ”otadliga och rena, Guds ostraffliga barn mitt ibland »ett vrångt och avogt släkte», inom vilket I lysen såsom himlaljus i världen” (Filipperbrevet 2:15). De kristna är världens ljus eftersom de följer världens Ljus, människan Jesus själv, han som är Kristus.

Den heliga Skrift

Den heliga Skrift är trons rättesnöre och vägledning, Guds ofelbara ord:

> *”All skrift som är ingiven av Gud är ock nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bliva fullt färdig, väl skickad till allt gott verk.”*
>
> Andra Timotheosbrevet 3:16–17

Den är given åt den kristne för att brukas som ett svärd, ”Andens svärd, som är Guds ord” (Efesierbrevet 6:17):

> *”Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.”*
>
> Hebreerbrevet 4:12

Så brukade HERREN själv det. När Jesus fördes ut i öknen ”för att han skulle frestas av djävulen”, svarade han på varje frestelse med det skrivna ordet:

- ”Det är skrivet: 'Människan skall leva icke allenast av bröd, utan av allt det som utgår av Guds mun.'” (Matteus 4:4)
- ”Det är ock skrivet: 'Du skall icke fresta Herren, din Gud.'” (Matteus 4:7)
- ”Gå bort, Satan; ty det är skrivet: 'Herren, din Gud, skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna.'” (Matteus 4:10)

Då lämnade djävulen honom (Matteus 4:11).

Den heliga Skrift är den måttstock efter vilken den kristne lever sitt liv: ”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig” (Psaltaren 119:105); ”ditt ord är sanning” (Johannes 17:17). Den består för evigt: ”Evinnerligen, HERRE, står ditt ord fast i himmelen” (Psaltaren 119:89); ”Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås” (Matteus 24:35).

Den återger för alla tider hur den troende kan få evigt liv: ”Men dessa hava blivit uppskrivna, för att I skolen tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att I genom tron skolen hava liv i hans namn” (Johannes 20:31). Och den förhärligar Gud och hans enfödde Son, vår HERRE och Frälsare Jesus Kristus: ”I rannsaken skrifterna, därför att I menen eder i dem hava evigt liv; och det är dessa som vittna om mig” (Johannes 5:39).

BLIXTEN

Ljusströmmarna som går ut från den heliga Skrift och slingrar sig runt draken och världen är blixtar. De utgår från Guds ord och sårar draken. Guds ord är den mäktigaste kraften i universum: ”Är icke mitt ord såsom en eld, säger HERREN, och likt en hammare som krossar sönder klippor?” (Jeremia 23:29). Skriften talar om att Herrens blixtar går ut mot hans fiender: ”... ljungeldar i mängd och förvirrade dem” (Psaltaren 18:15); ”Låt ljungeldar ljunga och skingra dem, skjut dina pilar och förvirra dem” (Psaltaren 144:6).

När den kristne talar Guds ord, är det smärtsamt för fienden och träffar honom som ett blixtnedslag. När de sjuttio kom tillbaka och gladde sig över att ”också de onda andarna äro oss underdåniga genom ditt namn”, svarade HERREN:

> *”Jag såg Satan falla ned från himmelen såsom en ljungeld. Se, jag har givit eder makt att trampa på ormar och skorpioner och att förtrampa all ovännens härsmakt, och han skall icke kunna göra eder någon skada.”*
>
> Lukas 10:18–19

Blixten träffar draken själv, ”den gamle ormen … han som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen” (Uppenbarelseboken 12:9), och den träffar dem som följer honom. Den träffar i den andliga världen, ”ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna” (Efesierbrevet 6:12), och över hela världen, där han verkar. Så övervann de heliga honom, ”i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord” (Uppenbarelseboken 12:11), och så ges varje troende löftet: ”stån emot djävulen, så skall han fly bort ifrån eder” (Jakobsbrevet 4:7).

Draken

Draken symboliserar Satan, som Skriften ofta kallar draken: ”Och han grep draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan” (Uppenbarelseboken 20:2).

Den är ringlad runt världen eftersom Skriften vittnar om att han är denna världens gud: ”Ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds, härlighet” (Andra Korinthierbrevet 4:4). Herren kallade honom ”denna världens furste” (Johannes 12:31), och aposteln Johannes skrev att ”hela världen är i den ondes våld” (Första Johannesbrevet 5:19). Han har ett långt fastare grepp om denna fallna värld än den kristne vet eller förstår. Ända sedan syndafallet i Edens lustgård har hans onda inflytande nått in i allt som den kristne möter dag för dag. Han är ”fursten över luftens härsmakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma” (Efesierbrevet 2:2), och ”eder vedersakare, djävulen, går omkring såsom ett rytande lejon och söker vem han må uppsluka” (Första Petrusbrevet 5:8).

Draken reser sig mot korset för att visa djävulens öppna trots mot Guds ord. Den visar att han förkastar Gud, hans Kristus och allt som är heligt, och att han har den klara avsikten att motarbeta allt som Gud har satt i verket sedan tidens begynnelse. Framför allt visar den hans avsikt att förgöra människosläktet, som är skapat till Guds avbild och likhet: ”Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem” (Första Moseboken 1:27). Om honom sade Herren: ”Han

har varit en mandråpare från begynnelsen, och i sanningen står han icke, ty sanning finnes icke i honom" (Johannes 8:44). ”Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd" (Uppenbarelseboken 12:17).

Han fortsätter i detta trots, med sin avfallna här och de onda människor i världen som följer honom, ända tills han kastas i eldsjön tillsammans med alla sina efterföljare, så som Uppenbarelseboken återger:

> *”Och djävulen, som förvillade dem, bliver kastad i samma sjö av eld och svavel, dit vilddjuret och den falske profeten hade blivit kastade; och de skola där plågas dag och natt i evigheternas evigheter.”*
>
> Uppenbarelseboken 20:10

> *”Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar.”*
>
> Matteus 25:41

Jordklotet

Jordklotet har sin egen innebörd, oberoende av draken som är ringlad runt det. Det är jorden, Guds skapelse. Gud fullbordade sitt verk, och ”Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott" (Första Moseboken 1:31).

Jorden gavs åt människan genom ett gudomligt uppdrag:

> *”Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: »Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och läggen den under eder; och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.» ”*
>
> Första Moseboken 1:28

> *”Himmelen är HERRENS himmel, och jorden har han givit åt människors barn.”*
>
> Psaltaren 115:16

Människan förverkade detta herravälde när hon var olydig mot Gud i Edens lustgård och åt av den förbjudna frukten: ”därför vare marken förbannad för din skull" (Första Moseboken 3:17).

Kristus befaller sina efterföljare att lyda honom: ”Älsken I mig, så hållen I mina bud” (Johannes 14:15). Han sände sina apostlar till alla folk:

> *”Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder.”*
>
> Matteus 28:19–20

Han sände dem för att denna värld skulle återlösas och åter komma i rätt förhållande till Gud, där människan utövar herravälde över jorden så som Gud från början avsåg. Ty ”också skapelsen en gång skall bliva frigjord ifrån sin träldom under förgängelsen och komma till den frihet som tillhör Guds barns härlighet” (Romarbrevet 8:21).

Herrens bön talar om detta: ”tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen, så ock på jorden” (Matteus 6:10). Med dessa ord förkunnar Jesus själv att Gud vill att jorden ska återställas till den ordning han från början avsåg. Att den återställs betyder att djävulen, Satan, har besegrats genom Guds ord och genom vår Herre och Frälsare Jesu Kristi offer. Då ska det heta: ”Väldet över världen har blivit vår Herres och hans Smordes, och han skall vara konung i evigheternas evigheter” (Uppenbarelseboken 11:15). Om de återlösta heter det: ”och de skola regera på jorden” (Uppenbarelseboken 5:10).

Denna symbol på sigillet påminner varje kristen om plikten att göra Guds Rike synligt på jorden. Jesus predikade: ”Gören bättring, ty himmelriket är nära” (Matteus 4:17), och han sände ut sina lärjungar för att säga: ”Guds rike är eder nära” (Lukas 10:9). Där Jesus är närvarande, där är Riket närvarande. Så ska det vara på dagen för hans seger över draken, när människan åter utövar herravälde över jorden så som Gud från början avsåg.

Stormmolnen och de upprörda vattnen

Stormmolnen står för vinden, som här är den heliga Anden. Herren själv liknade Anden vid vinden: ”Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet icke varifrån den kommer, eller vart den far; så är det med var och en som är född av Anden” (Johannes 3:8). På pingstdagen kom Anden ”såsom om en våldsam storm hade dragit fram” (Apostlagärningarna 2:2). I begynnelsen: ”Guds Ande svävade över vattnet” (Första Moseboken 1:2).

När den kristne brukar Guds ord och blixten träffar ormen och hans efterföljare i anden, rör sig den heliga Anden som en helig vind och en storm. Denna rörelse skakar själva vattnen på jorden, ty ”HERRENS röst går ovan vattnen; Gud, den härlige, dundrar, ja, HERREN, ovan de stora vattnen” (Psaltaren 29:3). Hela jorden påverkas av den troendes tro på Guds ord och av att han brukar det som ett svärd. När det brukas rätt, rör sig den heliga Anden i härlighet, kraft och herravälde. Så var det i urkyrkan: ”När de hade slutat att bedja, skakades platsen där de voro församlade, och de blevo alla uppfyllda av den helige Ande, och de förkunnade Guds ord med frimodighet” (Apostlagärningarna 4:31).

Stormmolnen och de upprörda vattnen lyder den kristne: när han brukar Guds ord, och när han åkallar den heliga Anden i tro på Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Herren själv ”näpste vinden och sade till sjön: »Tig, var stilla.» Och vinden lade sig, och det blev alldeles lugnt”, och hans lärjungar frågade: ”Vem är då denne, eftersom både vinden och sjön äro honom lydiga?” (Markus 4:39, 41). Han lovade samma myndighet åt dem som tror:

> *”Sannerligen säger jag eder: Om någon säger till detta berg: 'Häv dig upp, och kasta dig i havet' och därvid icke tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske honom så.”*
>
> Markus 11:23

Även om det sägs att världen ligger under djävulens välde, segrar alltså Guds ord. Det ger den kristne myndighet över det som människan överlät åt Satan vid syndafallet i Edens lustgård. Genom Guds ord, genom Jesu Kristi dyrbara blod och offer och genom hans myndighet blir den troende återinsatt på sin rätta plats. När han talar Skriftens gudomliga ord, svarar jorden själv, och den heliga Anden är medlet för detta svar. Anden ger kraft åt den kristnes bön: ”Anden själv manar gott för oss med outsägliga suckar” (Romarbrevet 8:26). Anden ger också kraft åt det han befaller i Anden, även över det som gick förlorat, så stor är vår Herre och Frälsare Jesu Kristi härlighet: ”Om I bedjen om något i mitt namn, så skall jag göra det” (Johannes 14:14).

Skriften återger Herrens egna ord: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden” (Matteus 28:18). De som tror på Kristus får tillgång till denna makt genom Lammets dyrbara blod och genom sin tro på honom.

Färgerna: det blå fältet och guldbordyren

Det blå fältet är himlen. Sedan begynnelsen har människan blickat upp mot himlen när hon talar till Gud: ”Jag lyfter mina ögon upp till dig, du som bor i himmelen” (Psaltaren 123:1). Herren lärde sina lärjungar att be: ”Fader vår, som är i himmelen! Helgat varde ditt namn” (Matteus 6:9).

Det blå står för de himmelska rymder som den kristne träder in i genom bön och åkallan. Det är platsen för Guds tron: ”Så säger HERREN: Himmelen är min tron, och jorden är min fotapall” (Jesaja 66:1). Denna tron är osynlig och ofattbar för den kristne, men han blickar ändå mot den i tro genom Kristus Jesus, ”ty vi vandra här i tro och icke i åskådning” (Andra Korinthierbrevet 5:7). Han får ”med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd, till hjälp i rätt tid” (Hebreerbrevet 4:16).

”Vad som ännu är fördolt hör HERREN, vår Gud, till; men vad som är uppenbarat, det gäller för oss och våra barn till evig tid” (Femte Moseboken 29:29). Människan har fått tillräcklig kunskap för att säkra sin frälsning. Den kommer genom den heliga Skrifts skrivna ord, ”de heliga skrifter som kunna giva dig vishet, så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus” (Andra Timotheosbrevet 3:15). Den kommer också genom vår Herre och Frälsare Jesu Kristi undervisning, lära och föredöme.

När den kristne lyfter sitt hjärta i bön, stiger det upp till himlen, in i det blå som står för de himmelska rymderna: ”Låtom oss upplyfta våra hjärtan, såväl som våra händer, till Gud i himmelen” (Klagovisorna 3:41). ”Min bön gälle inför dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftonoffer” (Psaltaren 141:2). ”Och ur ängelns hand steg röken av rökelsen med de heligas böner upp inför Gud” (Uppenbarelseboken 8:4).

Guldbordyren talar om den kristnes rening, så som den framställts under det gyllene korset ovan. Tron på Jesus Kristus och på kraften i hans blod är en luttrande eld som luttrar en människa, så som guld luttras i elden. ”Och den tredjedelen skall jag låta gå genom eld; jag skall luttra dem, såsom man luttrar silver, och pröva dem, såsom man prövar guld. Så skola de åkalla mitt namn, och jag skall bönhöra dem” (Sakarja 13:9). Här står guldet för den luttrade kristne, som fullt och helt tror på och förtröstar på Jesus Kristus, ”Konungarnas konung och herrarnas herre” (Uppenbarelseboken 19:16).

Omskriften

Runt bordyren löper omskriften ”GARLAND F. BYERS, JR. ✠ EPISCOPUS”. Namnet visar att sigillet är biskopens eget. *Episcopus* är det latinska ordet för biskop. Det kommer av grekiskans *episkopos*, ”tillsyningsman”, det ord som S:t Paulus använde när han förmanade de äldste i Efesus:

> *”Så haven nu akt på eder själva och på hela den hjord i vilken den helige Ande har satt eder till föreståndare, till att vara herdar för Guds församling, som han har vunnit med sitt eget blod.”*
>
> Apostlagärningarna 20:28

Tillsammans betyder namnet och titeln att biskopen tar del i den andliga strid som förs dagligen: ”Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttslig art; de äro tvärtom så mäktiga inför Gud, att de kunna bryta ned fästen” (Andra Korinthierbrevet 10:4). Han hör till Guds styre, vigd till biskopsämbetet och ålagd att förkunna den sanna läran och inte tiga. Ty ”en församlingsföreståndare bör vara oförvitlig, såsom det höves en Guds förvaltare … han bör hålla sig stadigt vid det fasta ordet, såsom han har fått lära det, så att han är mäktig både att förmana medelst den sunda läran och att vederlägga dem som säga emot” (Titusbrevet 1:7, 9).

Att tiga skulle räknas som synd: ”Alltså, den som förstår att göra vad gott är, men icke gör det, för honom bliver detta till synd” (Jakobsbrevet 4:17). Herren varnade väktaren som ser svärdet komma och inte stöter i basunen: ”hans blod skall jag utkräva av väktarens hand” (Hesekiel 33:6). S:t Paulus sade: ”ve mig, om jag icke förkunnade evangelium!” (Första Korinthierbrevet 9:16).

Omskriften påminner om liknelsen om talenterna (Matteus 25:14–30). En herre överlämnade sina ägodelar åt sina tjänare före en resa, och två av dem handlade med dem och fördubblade det de hade fått. Till var och en av dem sade herren: ”Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje” (Matteus 25:21). Den tredje gömde sin talent i jorden, och herren svarade honom: ”Du onde och late tjänare” (Matteus 25:26). Liknelsen påminner biskopen om hans högtidliga förpliktelse:

- att förkunna Jesu Kristi evangelium så som han förstår det;
- att stå för det som är rätt och rättfärdigt inför Gud; och
- att vara en god och trogen tjänare åt vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

Biskopen vet inte varför han blev kallad. Han vet bara att han blev kallad, och enbart detta ger honom myndighet och ansvar. ”I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder; och jag har bestämt om eder att I skolen gå åstad och bära frukt, sådan frukt som bliver beståndande” (Johannes 15:16). ”Ty sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra” (Romarbrevet 11:29). Av den som har fått mycket begärs mycket: ”Var och en åt vilken mycket är givet, av honom skall mycket varda utkrävt” (Lukas 12:48).

De små korsen vid biskopens namn och ordet *Episcopus* betyder att han är en korsets biskop, en biskop i vår Herre och Frälsare Jesu Kristi Kyrka. De visar hur både hans namn och hans ämbete står i förhållande till Kristus. ”Men vad mig angår, så vare det fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors, genom vilket världen för mig är korsfäst, och jag för världen” (Galaterbrevet 6:14). Biskopen är skyldig Kristus, och Gud, trohet framför allt. Korsen står för denna lydnad, som tillkommer Gud ensam:

> *”Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följe han mig.”*
>
> Lukas 9:23

> *”Ingen kan tjäna två herrar.”*
>
> Matteus 6:24

> *”Man måste lyda Gud mer än människor.”*
>
> Apostlagärningarna 5:29

Valspråket

Valspråket *Euntes in Mundum Universum*, ”Gående ut i hela världen”, är satt i sigillets guld. Det är satt i guld eftersom biskopen, vederbörligen vigd, har luttrats av den heliga Andens eld och har mottagit de heliga vigningarna. Dessa vigningar ålägger honom nu ett ansvar för att sprida evangeliet som är långt tyngre än det han bar tidigare. Denna eld tänds på nytt vid varje sakramental handling han utför. Som S:t Paulus skrev till Timoteus: ”... du må uppliva den nådegåva från Gud, som i följd av min handpåläggning finnes i dig” (Andra Timotheosbrevet 1:6).

Orden är apostlarnas och deras efterträdares, biskoparnas, uppdrag. De är Kristi egen befallning:

> *”Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat.”*
>
> Markus 16:15

Guds ord och Jesu Kristi evangelium ska predikas och göras tillgängliga för alla världens folk: ”Och detta evangelium om riket skall bliva predikat i hela världen, till ett vittnesbörd för alla folk” (Matteus 24:14). Därför bär biskopen titeln Biskop för folken. Kristi uppdrag i Markus 16:15 kräver att var och en som är kallad till hans tjänst går ut i hela världen och predikar evangelium för allt skapat.

I gångna tider betydde detta att vara fysiskt närvarande: att resa, gå ut och sprida Guds ord. I vår tid betyder det för biskopen också att skriva och ge ut Guds ord och den sanna läran och göra dem tillgängliga på World Wide Web, så att alla folk kan läsa dem om de så önskar. ”Skriv upp din syn, och uppteckna den på skrivtavlor, med tydlig skrift, så att den lätt kan läsas” (Habackuk 2:2). ”Huru skulle de kunna höra, om ingen predikade?” (Romarbrevet 10:14).

Att ta emot Guds ord och Jesus Kristus är ett personligt val, och det får inte tvingas på någon. ”Utväljen åt eder i dag vem I viljen tjäna” (Josua 24:15). ”Den som vill, han tage livets vatten för intet” (Uppenbarelseboken 22:17). Herren säger: ”Må den som är orättfärdig fortfara att öva sin orättfärdighet och den som är oren att orena sig. Så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig” (Uppenbarelseboken 22:11).

Det är biskopens verk och uppgift att lägga fram Guds ord och Jesu Kristi evangelium för troende och icke-troende. Hos den troende kan tron tändas på nytt, stärkas och göras fastare, så som Herren ålade Petrus: ”när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder” (Lukas 22:32). Den icke-troende kan det föra till tro på Jesus Kristus, Herren och Konungen: ”Alltså kommer tron av predikan, men predikan i kraft av Kristi ord” (Romarbrevet 10:17).

Noter

1 Clemens av Alexandria, *Pedagogen*, bok 3, kap. 11.

2 *Encyclopædia Britannica*, s.v. ”sigillography”.

Euntes in Mundum Universum: ”Gån ut i hela världen” (Markus 16:15, 1917 års översättning).